

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Widło (przewodniczący)

SSN Marcin Łochowski

SSN Grzegorz Żmij (sprawozdawca)

w sprawie z protestu S.K.

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

przy udziale:

1) Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,

2) Prokuratora Generalnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 28 lipca 2020 r.

pozostawia protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

S. K. wniósł w dniu 14 lipca 2020 r. do Sadu Najwyższego protest przeciwko wyborowi A. D. na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarzucając naruszenie (niesprecyzowanych) przepisów Konstytucji RP oraz przepisów Kodeksu wyborczego co miało doprowadzić do pozbawienia wnoszącego protest i pozostałych obywateli możliwości skorzystania z gwarantowanego w Konstytucji RP czynnego prawa wyborczego.

Uzasadniając protest skarżący podniósł okoliczności związane z wyznaczeniem terminu wyborów na dzień 10 maja 2020 r. oraz wydaniem uchwały PKW z dnia 10 maja 2020 r. nr 129/2020. Wnoszący protest wskazał, iż nie było

możliwości ponownego zarządzania daty wyborów przez Marszałka Sejmu, zaś wszelkie podjęte działania zmierzające do dokonania wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej w dniu 12 lipca 2020 r. były bezprawne, a wybór ten nie dokonał się.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Protest wyborczy S. K. podlegał pozostawieniu bez dalszego biegu.

Prawo obywatela do wniesienia protestu wyborczego wywodzi się z przepisów konstytucyjnych. Jak stanowi art. 129 ust. 2 Konstytucji RP, wyborcy przysługuje prawo zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej na zasadach określonych w ustawie.

Zasady i tryb organizacji wyborów Prezydenta RP w związku z ogłoszonym stanem epidemii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej reguluje ustawa z dnia 2 czerwca 2020 r. o szczególnych zasadach organizacji wyborów powszechnych na Prezydenta Rzeczypospolitej zarządzonych w 2020 r. z możliwością głosowania korespondencyjnego (t.j. Dz.U. 2020, poz. 979, zwana dalej u.wyb.2020). W zakresie nieuregulowanym w ww. ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (t.j. Dz. U. 2019, poz. 694 ze zm., zwanym dalej k.wyb.) (art. 1 ust. 2 u.wyb. 2020).

Protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej musi spełniać wymogi przewidziane w art. 82 § 1 k.wyb., aby mógł być przedmiotem merytorycznego rozpatrzenia przez Sąd Najwyższy. Protest wyborczy musi być zatem wniesiony z powodu: dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

Obowiązkiem wnoszącego protest wyborczy zgodnie z przepisami Kodeksu wyborczego jest sformułowanie w nim zarzutów dotyczących naruszenia unormowań zawartych w tymże kodeksie, albo dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom - mającego wpływ na wynik wyborów, jak też przedstawienie lub

wskazanie dowodów uzasadniających te zarzuty (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 2014 r., III SW 8/14, z dnia 24 czerwca 2019 r., I NSW 16/19).

W ocenie Sądu Najwyższego powyższemu obowiązkowi skarżący nie podołał. Pomimo zawarcia w uzasadnieniu protestu zarzutu naruszenia przepisów Konstytucji RP oraz przepisów Kodeksu wyborczego, wnoszący protest nie wskazał, które przepisy w jego ocenie zostały naruszone. Skarżący wskazał, że naruszenie to miało doprowadzić do pozbawienia go i innych obywateli możliwości skorzystania z gwarantowanego w Konstytucji RP czynnego prawa wyborczego, przy czym nie wskazał w jakiej postaci i kiedy miało do owego pozbawienia dojść. Powyższe nie wynika również z uzasadnienia protestu, odbiegającego od petitum. Oznacza to, że protest nie spełnia warunków określonych w art. 321 § 3 k.wyb., ponieważ brak w nim skonkretyzowanego zarzutu dotyczącego naruszeń, o jakich mowa w art. 82 § 1 k.wyb. Odnotować przy tym należy, że nie jest rolą Sądu Najwyższego formułowanie i poszukiwanie za wnoszącego protest zarzutów na jakich ma się on opierać.

Zgodnie z art. 322 § 1 zd. 1 k.wyb. Sąd Najwyższy pozostawia bez dalszego biegu protest wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniającą warunków określonych w art. 321 k.wyb.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy na podstawie art. 322 § 1 zd. 1 k.wyb., w zw. art. 15 ust. 2 u.wyb. 2020, w zw. z art. 321 § 3 k.wyb. i w zw. z art. 1 ust. 2 u.wyb. 2020 pozostawił protest bez dalszego biegu.